

[Glensgård.]

skæftigede sig i deres indlæg med fremskridtspartiets holdning til arbejdsmiljøloven. Hr. Gert Petersen sagde i sin tale, at han for nylig hørte, at hr. Glensgård talte om manden ved samlebandet. Men lad os nu sammenholde ord og handling allerede nu, inden det er for sent. Videre spurgte hr. Gert Petersen om, hvad fremskridtspartiet sagde, f. eks. da arbejdsmiljøloven var til behandling i dette folketing. Fra SFs side mener vi, at denne lov ikke var god nok, men den rummede nogle fremskridt, og det var netop disse fremskridt, som dette parti med det ambitiøse navn vendte sig imod.

Videre sagde hr. Gert Petersen, at man ville sikre et ordentligt arbejdsmiljø fri for forurening, med sikre maskiner i et ordentligt arbejdsklima. Det kunne fremskridtspartiet ikke unde arbejderne.

Hvis man så så på, hvad fremskridtspartiet sagde i forbindelse med arbejdsmiljølovgivningen, kunne man passende se, hvad partiet udtrykte i betænkningen til denne arbejdsmiljølovgivning.

Fremskridtspartiet sagde, jeg citerer betænkningen fra den 10. december 1975:

»I beretning over forslag til lov om arbejdsmiljø, afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 30. september 1975, opfordrede fremskridtspartiets medlemmer af udvalget arbejdsministeren til at udforme lovforslaget på en sådan måde, at det bliver folketinget og ikke arbejdsministeren, der bliver den endelige udformer af loven. Samtidig opfordrede mindretallet arbejdsministeren til at iværksætte en økonomisk konsekvensberegning for en sådan lovreform.«
 . . . »Mindretallet så gerne en lovrevision af lovene . . .«, og dér vil jeg gerne have hr. Gert Petersen hører efter, » . . . nr. 226, 227 og 228 af 11. juni 1954 om henholdsvis almindelig arbejderbeskyttelse, arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri, men må på det bestemteste afvise at påtvinge dansk erhvervsliv så store økonomiske byrder, som dette lovforslag påbyder.«

Det, vi tog afstand fra, var altså for det første, at det ikke var folketinget, der skulle udforme arbejdsmiljølovgivningen, men dernæst også, at – og dér tillader jeg mig igen at citere fra betænkningen:

»Loven som helhed giver udtryk for, at den udelukkende vil blive et beskæftigelsesfremmende arbejde for arbejdstilsynets ansatte, og

for at være sikker på fremtidig ansættelse af arbejdstilsynets kontrollanter er den største beskæftigelsesgren inddraget under loven.«

Det var fremskridtspartiets ord om arbejdsmiljøloven. Vi var enig i, at de gamle arbejderbeskyttelseslove trængte til en revision, men en sådan – og det var hr. Gert Petersen mærkværdigvis ellers enig med mig i – bemyndigelseslovgivning kunne vi ikke acceptere.

Det var en af hovedårsagerne til, at fremskridtspartiet sagde nej til denne arbejdsmiljølovgivning.

Jeg er ked af, hr. Gert Petersen med sådanne udtalelser springer på den løgnagtige påhængsvogn, som hr. Robert Pedersen og hr. Erling Olsen startede på statsministerens opfordring.

Fremskridtspartiets holdning til arbejdsmiljøloven er jo netop fremgået tydeligt af den betænkning, som jeg formoder også hr. Gert Petersen har læst.

Så vil jeg tage fat på et andet emne. Jeg vil nok tro, det er for stor en ære at vise kristeligt folkeparti at behandle pjecen »Et sporskifte i dansk økonomisk politik«. Nu holdt hr. Knud Jespersen vel nok dagens mest humoristiske tale, hvor han omtalte dette som en kuk-kukplan. Det er ingen kuk-kukplan, det er en kuluxplan; den må være lavet af folk med en hat over hovedet. Jeg har endog hørt fra kristeligt folkepartis medlemmer, at den skulle være udarbejdet af folk tilknyttet erhvervslivet. Det må simpelt hen være noget af en grov påstand, og det må i hvert tilfælde være en beskyldning, som de mennesker, der har udformet den, ikke skal lægges for had for.

Hr. Jens Møller vil vel formentlig frabede sig, at jeg beskæftiger mig med kristeligt folkepartis politik, men jeg synes dog alligevel, når nu kristeligt folkeparti har lavet et sådant værk, at det da fortjener, vi behandler en lille smule af det, og derfor vil jeg tage nogle af de punkter op, som kristeligt folkeparti har omtalt i denne plan. Jeg er klar over, at det formentlig er at vække en død mand til live, men lad os nu alligevel beskæftige os en lille smule med det.

Hr. Jens Møller skrev ganske vist forleden dag i Kolding Folkeblad, at fremskridtspartiets argumenter mod kristeligt folkepartis »Et sporskifte . . .« nærmest måtte betragtes som metoder, der blev brugt under nazitiden. Det skrev hr. Jens Møller, og jeg skulle da være glad for, om hr. Jens Møller ville bekræfte denne udtalelse fra denne talerstol. Det er jo en interes-